

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20910/2022
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан технологија“ из Београда, чији је пуномоћник Александар Илић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Урош Стоиљковић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10752/21 од 29.06.2022. године, на седници одржаној 17.04.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10752/21 од 29.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10752/21 од 29.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 396/21 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Ивана Стевића из ... ИИВк 698/2019 од 25.04.2019. године у обавезујућем делу и делу који се односи на трошкове извршења. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на доспели појединачни месечни износ, и то: за месец март 2018. године на износ од 7.391,96 динара од 01.05.2018. године до 08.05.2018. године и за месец април 2018. године на износ од 9.068,50 динара од 01.06.2018. до 06.06.2018. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати главни дуг у укупном износу од 16.460,56 динара, и то: износ од 7.391,96 динара за месец март 2018. године и износ од 9.068,50 динара за месец април 2018. године као и трошкове извршног поступка од 10.555,20 динара. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 10752/21 од 29.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и првостепена пресуда потврђена у ставу трећем и четвртим изреке пресуде. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде другостепеног суда тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, и на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Тужени ревизијом оспорава побијану пресуду у делу који се односи на законску затезну камату на главно потраживање, иако другостепеном одлуком није ни одлучивано о овом делу тужбеног захтева, већ само првостепеном, па зато Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији у овом делу, јер нису испуњени услови за примену одредбе члана 404. ЗПП. Такође тужени ревизијом оспорава другостепену пресуду и у делу којим је одлучено о трошковима поступка. О трошковима поступка одлучује се у сваком конкретном случају, применом одредби члана 153. и 154. ЗПП, према успеху у спору и оцени нужних трошкова спора, с обзиром на околности сваког случаја засебно, доказне предлоге које изнесу парничне странке и чињенице које на основу тога буду утврђене, те Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији ни у овом делу.

Сходно наведеном, на основу члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе јесу спорови којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Поступак у овој правној ствари покренут је 29.03.2019. године, а вредност предмета спора је 16.460,46 динара.

С обзиром да се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић